

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 16/09-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. januára 2009 predbežne prerokoval sťažnosť J. K., K., zastúpeného advokátom JUDr. J. L., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Co 172/07 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. júla 2008 doručená sťažnosť J. K., K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Co 172/07 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Z odôvodnenia sťažnosti vyplýva, že: „... Okresný súd v Košiciach II vydal dňa 23. 3. 2007 vo veci navrhovateľa J. K., K. proti odporkyni M. K., K. o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po 12 rokoch pojednávania rozsudok č. k. 30 C 624/95-387. Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ dňa 4. 5. 2007 odvolanie.

Doposiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté. Navrhovateľ listom zo dňa 12. 03. 2008 podal žiadosť predsedkyni senátu Krajského súdu v Košiciach, ktorým sa domáhal, aby vo veci bolo vytýčené pojednávanie, pretože doposiaľ nebol daný termín pojednávania. Na výzvu súd nereagoval a preto navrhovateľ listom zo dňa 30. 5. 2008 podal sťažnosť predsedovi Krajského súdu v Košiciach proti prieťahom v konaní č. 1 Co/172/07.

Na túto sťažnosť Krajský súd reagoval listom zo dňa 2. 7. 2008, v ktorom navrhovateľovi oznámil, že rozhodnutie odvolacieho súdu i vo veci č. k. 1 Co 172/07 možno očakávať podľa poradia v septembri 2008. ...

Navrhovateľ tvrdí, že došlo k porušeniu ústavného práva garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy...

Navrhovateľ sa tiež domáha spravodlivého finančného zadosťučinenia ako náhrady nemajetkovej ujmy v sume 50.000,- Sk /slovom päťdesiatisíc korún slovenských/, na ťarchu Krajského súdu v Košiciach. Dôvodom požadovanej satisfakcie je jednak dĺžka prieťahov v konaní ako aj porovnateľnosť jej výšky s inými prípadmi priznaného odškodnenia s prihliadnutím na okolnosti prípadu. “

Vzhľadom na uvedené relevantné skutočnosti sa sťažovateľ domáhal toho, aby ústavný súd „prijal uznesením jeho sťažnosť na konanie a aby nálezom rozhodol takto:

Krajský súd v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Co 172/07 porušil právo navrhovateľa, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Priznáva navrhovateľovi primerané zadosťučinenie v sume 50.000,- Sk /slovom päťdesiatisíc korún slovenských/, ktoré je mu Krajský súd v Košiciach povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Priznáva náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré je Krajský súd povinný vyplatiť na účet advokáta do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. “

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ústavný

súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenejšej pochybnosti javí ako neopodstatnený (I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05).

Sťažovateľ namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Co 172/07.

Vychádzajúc zo sťažnosti a z jej príloh, ako aj z dopytu na krajský súd ústavný súd zistil, že napadnuté konanie sa začalo na odvolacom súde po podaní odvolania sťažovateľom, teda po 4. máji 2007, a právoplatne bolo ukončené 9. októbra 2008. Napadnuté konanie na krajskom súde, ktorého sťažovateľ - zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom - označil za výlučného účastníka konania, trvalo poldruha roka.

Ústavný súd predovšetkým poukazuje na svoju doterajšiu judikatúru (napr. I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 66/02), podľa ktorej nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01). Postup krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Co 172/07 sa v napadnutom konaní zjavne nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy. Obdobie, ktoré krajský súd potreboval na rozhodnutie v pomerne zložitej veci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, hoci nebolo krátke, ešte nemožno považovať za porušenie práva sťažovateľa garantovaného v citovanom článku ústavy.

S ohľadom na uvedené skutočnosti a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd mohol postup krajského súdu v napadnutom konaní po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie kvalifikovať ako porušenie základného práva sťažovateľa zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, ústavný súd predmetnú sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. januára 2009